

Strona pozwana: Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Sentencja

Aby móc skorzystać z przewidzianego w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin odstępstwa od obowiązku uzyskania upoważnienia od posiadacza prawa do ochrony danej odmiany roślin, rolnik, który wykorzystał materiał rozmnożeniowy chronionej odmiany roślin uzyskany z własnej uprawy (materiał siewny z gospodarstwa) bez zawarcia na to uprzednio umowy z posiadaczem prawa do ochrony danej odmiany roślin, jest zobowiązany do zapłaty godziwego wynagrodzenia należnego na podstawie tego art. 14 ust. 3 tiret czwarte w terminie upływającym na koniec roku gospodarczego, w którym to wykorzystanie miało miejsce, to jest najpóźniej w dniu 30 czerwca następującym po dniu powtórnego wysiewu.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 25 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-303/14) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 — Szkolenia i certyfikacja — Obowiązek powiadomienia — Sankcje — Rozporządzenia (WE) nr 303/2008, (WE) nr 304/2008, (WE) nr 305/2008, (WE) nr 306/2008, (WE) nr 307/2008 i (WE) nr 308/2008]

(2015/C 279/19)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mifsud-Bonnici, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) W wyniku niepodania Komisji Europejskiej wymaganych informacji w zakresie jednostek certyfikujących personel i przedsiębiorstwa, a także nazw certyfikatów wydawanych personelowi i przedsiębiorstwom, zaangażowanym w działania związane z niektórymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz informacji o przepisach krajowych dotyczących sankcji za naruszenie przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 2 i art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia, art. 12 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia nr 842/2006 minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane, art. 12 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia nr 842/2006 minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane, art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia nr 842/2006 minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia, art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia nr 842/2006 minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń, art. 4 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego na mocy rozporządzenia nr 842/2006 minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane, a także art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określającego zgodnie z rozporządzeniem nr 842/2006 formę powiadomienia o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 czerwca 2015 r. – Wadzim Ipatau/Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-535/14 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Republiki Białorusi — Dopuszczalność — Termin do wniesienia skargi — Pomoc w zakresie kosztów postępowania — Skutek zawieszający — Skuteczna ochrona sądowa — Prawo do obrony — Zasada proporcjonalności)

(2015/C 279/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wadzim Ipatau (przedstawiciel: adwokat M. Michalaukas)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i B. Driessen, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Wadzim Ipatau pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 13 maja 2015 r. – Elisabeth Schmitt/TÜV Rheinland LGA Products GmbH**

(Sprawa C-219/15)

(2015/C 279/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabeth Schmitt

Strona pozwana: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy celem i intencją dyrektywy ⁽¹⁾ jest, aby jednostka notyfikowana, której powierzono dokonanie audytu systemu jakości, badanie projektu produktu i nadzór, działała w przypadku wyrobów medycznych objętych klasą III w celu ochrony wszystkich potencjalnych pacjentów i z tego względu mogła ponosić wobec danych pacjentów bezpośrednią i nieograniczoną odpowiedzialność w razie zawnionego naruszenia obowiązku?